

ಅರಿವು-ಆಚರಣೆಯ ಶಿವ ಸಮೀಕರಣ

ಶಿವನೆಂದರೆ ಸೌಂದರ್ಯ. ಸರಳತೆಯ ಸಾಕಾರ. ಸತ್ಯದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ. ಮಾರ್ಚ್ 11 'ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ'. ನಡೆಯುವ ದಾರಿಗೆ ಬೆಳಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ಬದುಕಿನ ನಂಬಿಕೆಗೆ ದ್ರವ್ಯವಾಗಿ ಶಿವ ಒದಗಿಬರಲೆಂದು ಹಂಬಲಿಸಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭವಾದ 'ಶಿವರಾತ್ರಿ' ಅನುದಿನವೂ ಆಚರಿಸಬೇಕಾದುದು.

■ ಮಹತಿ

ಹಣೆಗಣ್ಣಲ್ಲಿ ಉರಿ; ವಿಶ್ವವನ್ನೇ ದಹಿಸಿ ಬೂದಿ ಮಾಡಬಲ್ಲದು. ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಗೆ; ಬೂದಿಯಲ್ಲೂ ಜೀವದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಚಿಗುರಿಸಬಲ್ಲ ಅಮೃತದಾಯಿನಿ. ಲಯದ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪೊರೆವ ಸೃಷ್ಟಿ - ಎರಡನ್ನೂ ಹೊಂದಿದವನು ಮುಕ್ತಗಣ್ಣು. ಶಿವ ಎಂದರೆ ವೈರುಧ್ಯಗಳ ಮೊತ್ತ. ಗಂಗೆ, ದಾವಾನಲಕ್ಕಷ್ಟೆ ವೈರುಧ್ಯ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಲಕೂಟದ ಕೊರಳು; ಶಿರದಲ್ಲಿ ಚಂದಿರನ ಬೆಳುದಿಂಗಳು. ಕಾಲಕೂಟ, ದಾವಾನಲ, ಸರ್ಪದ ಆಭರಣ - ಲಯಕರ್ತ ಶಿವನ ಸಮೀಕರಣ ಸುಲಭಕ್ಕೆ ದಕ್ಕುವಂತಹದ್ದೂ ಅಲ್ಲ. ಒಡಲಲ್ಲಿ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಉರಿ ಹುದುಗಿಸಿಕೊಂಡ ಫಾಲನೇತ್ರನ ನೆಲೆ, ಕರುಳಿಗೂ ಕಚಿಗುಳಿಯಿಡುವಂತಹ ಶೀತಲ ಹಿಮಾಲಯ. ಈ ಶಿವ ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಗೆದ್ದವನು; ಅತಿಶಯ ಸುಂದರಿ ಗೌರಿಯನ್ನು ಒಲಿದು ವರಿಸಿದವನು; ನಂದಿಯನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿಸಿಕೊಂಡವನು.

ಶಿವನಷ್ಟು ವೈರುಧ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ದೇವ ನಮ್ಮ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಶಿವನಷ್ಟೇ ಏನು, ಅವನ ಕುಟುಂಬವೂ ವೈರುಧ್ಯಗಳ ಸಂಕಲನವೇ. ಮಗ ಗಣಪತಿಯದು ಆನೆಮುಖ. ಡೊಳ್ಳೊಟ್ಟಿಗೆ ಸರ್ಪದ ಲಗಾಮು. ಆದರೆ, ಗಣಪನ ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಚಂಡವಾದುದು. ಬೃಹದಾಕಾರದ ಗಣಪನ ವಾಹನ ಪುಟ್ಟ ಇಲಿ. ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಲಿಖಿತ ರೂಪಕ್ಕೆಳಿಸಿದ ಗಣೇಶ ಜಗತ್ತಿನ ಮೊದಲ ಲಿಪಿಕಾರನೂ ಹೌದು. ಮೋದಕಪ್ರಿಯನ ಸಹೋದರ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನೋ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧ. ಸರ್ಪಗಳನ್ನೇ ಆಭರಣವನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ, ಹಾವುಗಳ ವೈರಿ ನವಿಲನ್ನು ಷಣ್ಮುಖ ತನ್ನ ವಾಹನವನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಕೂಡ ಒಂದು ವೈರುಧ್ಯವೇ.

ಆದಿಪುರುಷನ ಸಂಸಾರವೇ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿರುವಾಗ, ಅವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಹುಲುಮಾನವರಾದ ನಮ್ಮ ಬದುಕು ನೇರವಾಗಿ ಇರುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ವರ್ತಮಾನದ ಬದುಕಿಗೆ ಶಿವ ಮದ್ದಾಗಿ ಒದಗಿಬರಬಲ್ಲ. ಯೋಚಿಸಿನೋಡಿ. ಇದು ಕೊರೊನಾ ವೈರಾಣುವಿನ ದಿನಗಳು. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೂ ಮೀರಿ ಧುತ್ತನೆಂದು ಎದುರಾದ ಕೊರೊನಾ

ವಿಷತ್ತು ವಿಶ್ವವನ್ನೇ ನಡುಗಿಸಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ನಾವೇ ನಂಬಲಾಗದ, ನಮ್ಮ ಎದುರಿನವರನ್ನು ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಲು ಅಳುಕುವ ದಿನಗಳವು. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ, ಮದ್ದಾಗಿ ಶಿವ ಒದಗಬಲ್ಲ. ಶಿವನೆಂದರೆ ಭಯ ನಿವಾರಕ. ಆತ ಭರರೋಗಹರನೂ ಹೌದು. ಶಿವನಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ವೈದ್ಯನುಂಟೆ? ಹಾಗಾದರೆ, ಏನದು ಮದ್ದು?

ಶಿವನಿಂದ ನಾವು ಕಲಿಯಬೇಕಾದುದು ಸರಳತೆಯನ್ನು. ಆ ಸರಳತೆ ಎಂತಹದು? ಸಕಲ ಜೀವಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವಂತಹದ್ದು. ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷ ರೂಪಿಗಳಾದ ಶಿವ ಗಿರಿಜೆಯರ ಕುಟುಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಅಪೂರ್ವ ಕೊಲಾಜ್‌ನಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿನ ನಂದಿ, ಸರ್ಪ, ಇಲಿ, ನವಿಲು, ಸಿಂಹ - ಇವೆಲ್ಲ ಜೀವವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ಶಿವಗಣಗಳು ಕೂಡ ಈ ಕುಟುಂಬದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬಲಿಷ್ಠರು ಹಾಗೂ ದುರ್ಬಲರು ಒಂದೇ ಸೂರಿನಡಿ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಆದರ್ಶ ಶಿವಕುಟುಂಬದ್ದು. ಆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಗಂಗೆ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರನ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಹಿಮಾಲಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರಿಸರದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಿದೆ. ಪ್ರಾಣಿಜಗತ್ತು ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಜಗತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಪೂರಕವಾಗಿ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಶಿವನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕಿಂತ ಅದ್ಭುತ ಮಾದರಿ ಇನ್ನೊಂದಿದೆಯೇ?

ಭಿನ್ನ ಮನೋಧರ್ಮದ, ಹಲವು ರೂಪಗಳ ಜೀವಜಗತ್ತು ಕೈಲಾಸವೆಂಬ ಶಿವನಿವಾಸದಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಅಲ್ಲಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು ಸರಳಾತಿಸರಳ. ಸಿಂಗರಕ್ಕೆ ಬೂದಿಯೇ ಸಾಕು. ಕೊರಳಿಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೇ ಭೂಷಣವಾಗಬಲ್ಲದು. ಮೈ ಮುಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ ಗಜ ಚರ್ಮವಾದರೆ ಸಾಕು.

ಶಿವನನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಗಮನವಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ಸಾಕು, ಮನುಷ್ಯರಾದ ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರದ ಕೊನೆಮೊದಲಿಲ್ಲದ ಬ್ಯಾಗೇಜುಗಳು ಅದೆಷ್ಟು ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ನಾವು ಮಾಡಿರುವುದೇನು? ಗಂಗೆಯನ್ನು ಕೊಳಕು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಮಾಲಯದ ಅಂಗಳದಲ್ಲೂ ಕಸ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಮಾಲಯದ ಸ್ವಚ್ಛ ಬಿಳುಪಿಗೂ ಶೀತಲತೆಗೂ ನಡುಕ ಉಂಟುಮಾಡುವಂತಿದೆ ನಮ್ಮ ಕೊಳಕು ಭ್ರಷ್ಟಾಸುರ ಹಸ್ತ. ಇದು ಕೊಳಕಷ್ಟೇ

